

Abstrakt

Jak Kant, tak Husserl se ve zralé fázi svého myšlení dopracovali k určitým idealistickým naukám, které si jsou vzájemně velmi podobné a dokonce i nesou stejné jméno, totiž *transcendentální idealismus*. Ačkoliv jsou tyto dvě stejnojmenné nauky ve skutečnosti podstatně odlišné, v jednom bodě se zcela překrývají: obě totiž byly jejich autory úzkostlivě odlišovány od Berkeleyho *materiálního idealismu*, to jest, od oné kontroverzní nauky z 18. století, která popírá na mysli nezávislou existenci materiálního světa. Cílem této práce je ukázat, že Kant a Husserl jsou, navzdory jejich neoblomnému nesouhlasu, jednoznačně Berkeleyovskými či, jinými slovy, materiálními idealisty, a že argumenty, jimiž se vůči tomuto výkladu hájí, jsou buď neudržitelné, anebo irelevantní vzhledem k otázce ontologické orientace jejich idealismu. Argumentace pro pozitivní tezi této práce se v obou případech zakládá na samotném jádru té které formy idealismu: v práci je tudíž ukázáno, že v případě Kanta je materiální idealismus celistvě obsažen již v jeho nauce transcendentální estetiky, a že v případě Husserla totéž platí pro jeho princip relativity.